

Három szabadkai festő közös kiállítása

Február 2-án a Dobó Tihamér Képtárban egy különlegesen szép és tematikájában gazdag képműkiállítás évmegnyitóján vehetett részt a művészetet kedvelő közönség, amely a Cnesa OMI és a Vajdasági Képzőművészeti Kör együttműködése által jött létre. A megjelenteket Csobanov Márta, a Képtár vezetője köszöntötte, majd átadta a szót a műsorvezetőknek, a VKK két tagjának, Körmenyi Gyöngyinek és Nagy Sándornak.

– Az idei évet három tehetséges és sikeres képzőművész festményeivel nyitjuk meg, nevezetesen ők Josipa Križanović, Király Elvira és Divna Lulić Jovčić, akik Szabadkáról jöttek hozzánk a vándorkiállításukkal, melynek első helyszíne Antalfalva volt, majd Magyarokiszáza, Törökbecse és Szabadka sorjázik – hangzott el a bevezetőben.

– Mindhárman évek óta részt vesznek más egyesületek által szervezett táborokban, több mint 10 éve intenzíven foglalkoznak festéssel. A környező országokban is részt vesznek sok közös kiállításon, mint Horvátországban, Magyarországon, Szlovákiában, Romániában, Törökországban, Macedóniában, de elsősorban Szerbiában és Vajdaságban. Számtalan díjat és elismerést érdemeltek ki, melyekről a prospektusban olvashatunk.

A rövid ismertető után Kenyeres Ilonka a Vajdasági Képzőművészeti Kör elnöke is üdvözölte a jelenlevőket, a kiállítókat méltatta, további eredményes munkát kívánt nekik, majd Nagy Sándor egy-egy csokrot nyújtott át a három festő hölgynek a Kör nevében. Ezt követően a műsort gazdagítva versek hangoztak el. Körmenyi Gyöngyi a Béke címűt prezentálta Reményik Sándortól, Divna Lulić Jovčić viszont saját költeményét adta elő, aki említésre méltóan három novelláskötetet is kiadott, és könyveket is illusztrál, emellett művészi fotográfiával is foglalkozik. A költői sorok után Kerekes Sándor szabadkai festő emelkedett szóra, hogy mindkét nyelven bemutassa és gazdag szakmai hozzáértéssel elemezze, értékelje a kiállított műveket. Többek között hangsúlyozta, hogy mindhárman nagy utat tettek meg a művészet világában, mert minden képben útkeresés is van, a minőség azonban szemmel láthatóan magas színvonalú, mert a minőség nem akadémiai végzettség függvénye. Tehetség, a világ rejtett szépségeinek, mondanivalójának meglátása, érzelmi telítettség és kitartó megszállott munka szükséges az eredmény eléréséhez. Nagy kihívás számunkra a találkozás a fehér vászonnal, hogy sikeresen rávetíthessék a látványt, a természet, az ember rejtelmét. Kiemelte, hogy mindhárman kötődnek Szabadkához a természethez, azon belül Vajdaság, a Pannon-alföld embereihez a népi hagyományokhoz, még akkor is ha egyikük, mint Király Elvira, egy távoli kontinensre Ausztráliába került, mégis megőrizte identitását szülőföldjének is elhozta, bemutatja saját képi világát, és nem mindennapian a színesen festett afrikai női portrékat. Mindhárman nagy belső átéléssel tárják elénk a mi világunkat, de egy más világot is, a bensőt, meg a távolit. Képeikkel a jövőbe is látnak, de megőrzik a múltat, és jövőt is teremtenek.

A méltatás után a jelenlevők elismeréssel és örömteli szívvel csodálták meg a lebilincselő alkotásokat, az akrillal, akvarellal és olajjal készült műveket, mesteri ecsetkezelést. A családi tabló, Az aratóünnepség, Az élet mélysége, A fehér liliom, Az afrikai nők, és a gyönyörű lovakról készült művek mindannyiunkat elbűvöltek. Minden elismerésünk az alkotóknak a lenyűgöző élményért. Gratulálunk! A tárlat megtekinthető február 17-ig. Ne halasszák el!

**A következő oldalon Puskás Károly
a kiállításon készített fotóiból válogattunk.**

Teleki M.